

EUROPOS
KOMISIJA

Briuselis, 2014 07 02
COM(2014) 397 final

ANNEX 1

PRIEDAS

prie

Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos pasiūlymo

to kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2008/98/EB dėl atliekų, 94/62/EB dėl pakuočių ir pakuočių atliekų, 1999/31/EB dėl atliekų sąvartynų, 2000/53/EB dėl eksploatuoti netinkamų transporto priemonių, 2006/66/EB dėl baterijų ir akumuliatorių bei baterijų ir akumuliatorių atliekų ir 2012/19/ES dėl elektros ir elektroninės įrangos atliekų

{SWD(2014) 207 final}

{SWD(2014) 208 final}

{SWD(2014) 209 final}

{SWD(2014) 210 final}

VI PRIEDAS

Komunalinių atliekų sudėtis

Komunalines atliekas sudaro namų ūkių atliekos ir atliekos, susidarančios vykdant mažmeninę prekybą, taip pat mažose įmonėse, biurų pastatuose ir įstaigose (pvz., mokyklose, ligoninėse, valdžios subjektų pastatuose), kurios pobūdžiu ir sudėtimi yra panašios į namų ūkių atliekas ir kurias surenka savivaldybės arba kurios yra surenkamos jų vardu.

Joms priskiriamos:

- stambiosios atliekos (pvz., buitiniai prietaisai, baldai, čiužiniai);
- sodo atliekos, lapai, žolė, gatvių sąšlavos, šiukšlių dėžių turinys ir prekyviečių valymo atliekos;
- kai kurių komunalinių paslaugų atliekos, t. y. parkų ir sodų (daržų) priežiūros atliekos, gatvių valymo paslaugų atliekos.

Joms taip pat priskiriamos tų pačių šaltinių, taip pat panašaus pobūdžio ir sudėties atliekos, kurios:

- yra renkamos ne savivaldybių vardu, bet tiesiogiai pagal gamintojo atsakomybės sistemas, arba kurias renka privačios ne pelno įstaigos pakartotinio naudojimo ir perdirbimo tikslais, daugiausia taikydamos atskiros surinkimo metodus,
- susidaro kaimo vietovėse, kurių neaptarnauja įprastos atliekų tvarkymo tarnybos.

Joms nepriskiriamos:

- komunalinės kanalizacijos ir apdorojimo atliekos, įskaitant nuotekų dumblą,
- komunalinės statybos ir griovimo atliekos.

VII PRIEDAS

Būtinai didesnės gamintojo atsakomybės reikalavimai

Rengdamos ir taikydamos didesnės gamintojo atsakomybės sistemas valstybės narės:

1. atsižvelgia į technines galimybes, ekonominį gyvybingumą ir bendrą poveikį aplinkai, žmonių sveikatai bei socialinei aplinkai, nepamiršdamos poreikio užtikrinti tinkamą vidaus rinkos veikimą;
2. užtikrina aiškų didesnės gamintojo atsakomybės sistemų įgyvendinimo dalyvių, įskaitant gamintojus ir importuotojus, pateikiančius prekes Sąjungos rinkai, ir jų atitikties sistemas, privačius arba viešus atliekas tvarkančius subjektus, vietos institucijas ir, jei taikoma, socialinės ekonomikos dalyvius, vaidmenų ir atsakomybės apibrėžimą;
3. apibrėžia išmatuojamus prevencijos, parengimo pakartotiniam naudojimui, pakartotinio naudojimo, perdirbimo ir (arba) gavybos tikslus, kuriais siekiama pasiekti bent esamus kiekybinius atitinkamuose Sąjungos atliekų teisės aktuose nustatytus tikslus;

4. užtikrina, kad atliekų turėtojams, kuriems taikoma didesnė gamintojo atsakomybė, būtų suteikiama reikiama informacija apie esamas surinkimo sistemas;
5. nustato ataskaitų teikimo procedūrą, kuria siekiama surinkti duomenis apie rinkai pateiktus produktus, o pasibaigus šių produktų gyvavimo ciklui – apie jų surinkimą ir tvarkymą laikantis atliekų hierarchijos, kuriais nurodomi atitinkami medžiagų srautai;
6. užtikrina, kad produktus Sąjungos rinkai pateikusių gamintojų arba importuotojų finansinis įnašas į didesnės gamintojo atsakomybės sistemas:
 - 6.1. apimtų visas atliekų tvarkymo, įskaitant atskirą surinkimą ir tvarkymą, tinkamos informacijos teikimą atliekų turėtojams, duomenų rinkimą ir pranešimą, sąnaudas;
 - 6.2. būtų nustatytas atsižvelgiant į antrinių žaliavų, gautų iš atliekų, pardavimo pajamas;
 - 6.3. būtų apskaičiuotas atsižvelgiant į tikrąsias pavienių Sąjungos rinkai pateiktų produktų, kuriems taikoma sistema, gyvavimo ciklo pabaigos valdymo sąnaudas;
 - 6.4. skatintų šiukšlinimo prevenciją ir valymo iniciatyvas;
7. nustato didesnės gamintojo atsakomybės sistemų pripažinimo tvarką, kuria siekiama:
 - 7.1. užtikrinti sistemų skaidrumą gamintojų mokamo įnašo atžvilgiu, įskaitant poveikį pardavimo kainoms, ir poveikio ir atvirumo mažoms įmonėms ir įstaigoms atžvilgiu;
 - 7.2. apibrėžti sistemų geografinę taikymo sritį;
 - 7.3. užtikrinti vienodą požiūrį į vietos gamintojus ir importuotojus;
 - 7.4. užtikrinti savikontrolės mechanizmą, pavedant reguliariai atlikti sistemų auditą trečiosioms šalims, kuriuo tikrinama:
 - 7.4.1. sistemos finansų valdymo patikimumas – visų sąnaudų apskaičiavimas pagal produktų tipą; surinktų lėšų naudojimas;
 - 7.4.2. atliekų surinkimo ir tvarkymo tinkamumas, atliekų vežimo teisėtumo kontrolė, taip pat duomenų ir ataskaitų kokybė;
8. nustato tinkamas sankcijas už tikslų nepasiekimą ir (arba) šių reikalavimų nesilaikymą;
9. nustato tinkamas stebėsenos ir vykdymo užtikrinimo priemonės ir reguliariai vykdo oficialų susijusių dalyvių dialogą.

VIII PRIEDAS

Priemonės, į kurias reikia atsižvelgti 11a straipsnyje nurodytame plane (ankstyvojo perspėjimo sistema)

Valstybių narių, kurioms kyla pavojus neįvykdyti tikslų, pasiūlytiname atitikties plane atsižvelgiama į šias priemones:

- priemonės, kuriomis gerinama statistinių duomenų kokybė ir rengiamos aiškos atliekų tvarkymo pajėgumų ir atotrūkio nuo šios direktyvos 11 straipsnio 2 dalyje, Direktyvos 94/62/EB 6 straipsnio 1 dalyje ir Direktyvos 1999/31/EB 5 straipsnio 2a, 2b ir 2c dalyse nustatytų tikslų prognozės;
- geresnį svarbiausių ekonominių priemonių naudojimą, įskaitant:

- laipsnišką visų kategorijų atliekų (komunalinių, inertinių ir kt.) šalinimo sąvartynuose mokesčių didinimą;
- deginimo mokesčių nustatymą arba didinimą arba konkrečius draudimus deginti perdirbimui tinkamas atliekas;
- laipsnišką sistemų „mokėk už tiek, kiek išmeti“, kuriomis komunalinių atliekų gamintojai skatinami mažinti, pakartotinai naudoti ir perdirbti savo atliekas, išplėtimą visoje valstybių narių teritorijoje;
- esamų ir būsimų gamintojo atsakomybės sistemų (įskaitant konkrečias VII priede išdėstytų būtinų didesnės gamintojo atsakomybės reikalavimų įgyvendinimo priemones ir tvarkaraščius) išlaidų veiksmingumo didinimo priemones. Gamintojo atsakomybės sistemų taikymo srities išplėtimą įtraukiant naujus atliekų srautus;
- vietos valdžios institucijoms skirtas ekonomines iniciatyvas, kuriomis siekiama skatinti prevenciją, rengti ir intensyviau įgyvendinti atskiro surinkimo sistemas;
- pakartotinio naudojimo sektoriaus plėtojimo rėmimo priemones;
- atliekų hierarchijos neatitinkančių kenksmingų subsidijų panaikinimo priemones;
- technines ir fiskalines priemones, kuriomis skatinamas rinkų, skirtų pakartotinai naudojamiems produktams ir perdirbtoms (taip pat į kompostą paverstoms) medžiagoms, plėtojimas ir kuriomis gerinama perdirbtų medžiagų kokybė;
- priemones, kuriomis didinamas visuomenės informuotumas apie tinkamą atliekų tvarkymą ir šiukšlių kiekio mažinimą, įskaitant *ad hoc* kampanijas, kuriomis siekiama užtikrinti atliekų mažinimą vietoje ir aktyvų dalyvavimą atskiro surinkimo sistemose;
- priemones, kuriomis užtikrinamas tinkamas visų atliekų tvarkyme dalyvaujančių kompetentingų institucijų veiklos derinimas, taip pat kitų svarbiausių suinteresuotųjų subjektų dalyvavimas;
- Europos struktūrinių ir investicijų fondų naudojimą finansuojant atliekų tvarkymo infrastruktūros, kurios reikia siekiant įgyvendinti atitinkamus tikslus, plėtojimą;
- bet kokias kitas alternatyvias arba papildomas priemones, kuriomis siekiama to paties tikslo.

Planas rengiamas remiantis esamų atliekų tvarkymo planų vertinimu, pasikonsultavus su atliekų tvarkyme dalyvaujančiais suinteresuotaisiais subjektais ir kompetentingomis institucijomis. Prie plano pridedami šių konsultacijų rezultatai, taip pat tikėtino jo poveikio vertinimas, susijęs su į planą įtrauktų atitinkamų tikslų įgyvendinimu. Taip pat prie jo pridedamas tikslus pasiūlytų priemonių taikymo tvarkaraštis.

Prereikęs plane nurodomas persvarstytas reikiamos infrastruktūros planavimas ir, jei reikia, prie jo pridedamas siūlomas esamų 28 straipsnyje apibrėžtų nacionalinių arba regioninių atliekų tvarkymo planų ir 29 straipsnyje apibrėžtų atliekų prevencijos programų derinimo planas.“.